

HÚSVÉTI ÜZENET

2021

A pilisszentkereszti Római Katolikus Szent Kereszt Plébánia
2098 Pilisszentkereszt, Fő utca 6. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://pilisszentkeresztplebania.blog.hu/>

A leányfalui Római Katolikus Szent Anna Plébánia
2016 Leányfalu, Szent Imre útja 14. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://www.leanyfaluplebania.hu/>

Elnémult az Egyház

Kedves Testvérek!

Minden elcsendesedett az egyházban. Papok is, hívek is keresik a fogódzókat. Olyanok vagyunk, mint akik irányt vesztettek. Megszoktuk a miséket, életünk hétköznapjait, vasárnapjait ahhoz igazítottuk, hogy indulni kell, mert idő van, mindjárt kezdődik a szentmise.

Most egy kicsit más lett. Nincs ez az iránytű, nincs a vasárnapi misére való eljövétel – sokaknak rohanás; marad az online közvetítés, ami sokszor személytelen, sokaknak csak a prédikációt jelenti, de valójában nincs is „asztal-közösség”. Az eucharisztikus részvétel hiánya nagy űrt hagy a hívó emberben.

Tudunk-e új utat mutatni?

Próbálkozunk, de valójában körbe-körbe járunk. Nem gondolunk arra, aminek igazából meghatározónak kellene lenni az életünkben: mit is tanít Jézus? „Én vagyok a feltámadás és az élet; aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, nem hal meg örökre” (János evangéliuma 11. rész, 25. vers).

Tegyük fel a kérdést: milyen messzire jutottunk ezektől a mondatoktól? Mennyire eltávolodtunk a megfeszített Krisztustól, és mennyire eltávolodtunk attól a valóságtól, hogy van örök élet?

Ez az időszak valahol szembesít azzal, hogy aki hisz, az nem vész el, annak Isten megadja az örök élet jutalmát. **Legyünk erősek, kitartóak, és bízzunk, hogy aki meghalt a keresztfán, azt az Atya szeretete feltámasztotta, hogy nekünk életünk legyen. Ez a mi húsvéti üzenetünk...**

Most úgy érzed, hogy magadra hagyattál. Ezt a magányt Jézus is sokszor átélte, s ez az üresség lett a teljesség, hogy elvezessen bennünket a Szentháromság egy Istenségéhez, ahol nincs más, csak az örök isteni szeretet.

Ez a mi hitünk. Kérem, mindenki fogalmazza meg magában a saját hiszek-egyét, hogy eljusson a lelki, és majd egykoron a testi feltámadásra!

Zoltán atya

Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt!

Áldott húsvéti ünnepeket kíván

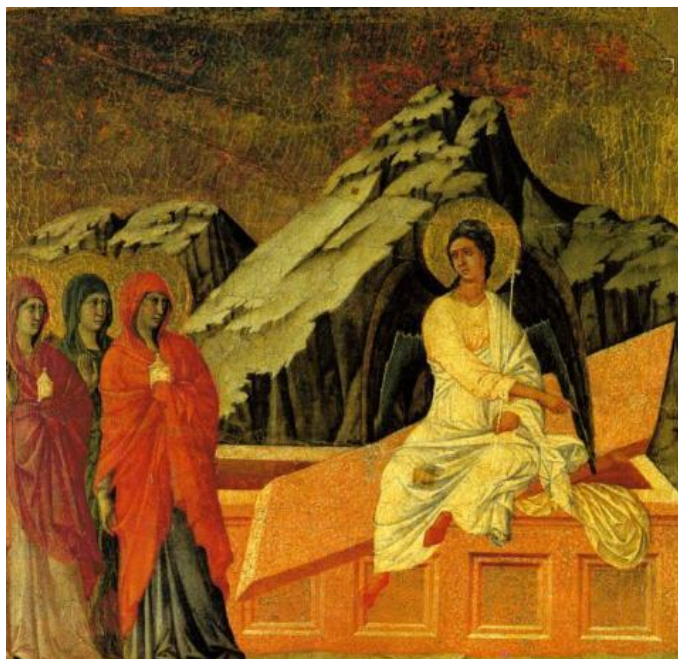
Zoltán atya e lap minden olvasójának!

Evangélium Szent Máté apostol könyvéből (Mt. 28,1-7.)

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt. Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, öltözte meg, mint a hó. Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak.

Az angyal azonban felszólította az asszonyokat:

„Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keressétek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott! Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előtettek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam.”

A szent asszonyok a szent sírnál
Siena – Duccio di Buoninsegna

Egyetemes (ökumenikus) imahét

„Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek...” (Jn 15,5–9)

A 2021-es keresztény egységért való imahét anyagát a svájci Grandchamp-i Szerzetesi Közösség készítette.

(Az 1930-as években református nők egy csoportja Francia-Svájcból, akik az úgynevezett morges-i asszonyok csoportjához tartoztak, felfedezték a csend fontosságát az ígehallgatáshoz. Felelevenítették a lelki visszavonulás gyakorlatát a hitélet erősítésére, amelyet Krisztus példája ihletett, aki magányos helyekre vonult el imádkozni. Hamarosan mások is csatlakoztak hozzájuk, akik részt vettek a rendszeres lelkigyakorlatokon egy Neuchâtel-tó melletti kis faluban, Grandchamp-ban.)

A Grandchamp-i Szerzetesi Közösség János evangéliumából választott részletet az imahét elmélkedéseihez:

„Én vagyok az igazi szőlőtő, s Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt, lemetsz rólam, azt pedig, amely terem, megtisztítja, hogy még többet teremjen. Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek. Maradjatok hát bennem, s akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző nem teremhet maga, csak ha a szőlőtőn marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ha elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég. Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben. Ha teljesítitek parancsaimat, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek is, és teljes legyen az örömötök. Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket. Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért. Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok engem, ha nem én választottalak benneteket, s arra rendelvelek, hogy menjétek, teremjétek gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt. Akkor mindent megad nektek az Atya, amit a nevemben kértek tőle. Ezt a parancsot adom nektek: szeressétek egymást!”

Az imahét első alkalmakor Zoltán atya a református templomban vezette a szertartást, mondta szentbeszédét.

Kedves Testvérek! Eggyé válni Krisztussal – ez az egyetlen életcél egy keresztyén ember számára. Eggyé válni, mint a szőlővessző a szőlőtővel, hogy termést hozhasson. A mai időben különösen nagy próbatétel, mennyire tudok eggyé válni Krisztussal. Úgy is mondhatjuk, úton legyünk Jézussal az örök Atya felé. Ezen az úton nem lehet elbizonytalanodás. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, a személyes hitemnek kell elég erősnek lennie.

A személyes istenkapcsolatomnak. Ebben segít Jézus. Úgy is mondhatjuk, csak vele sikerülhet. De erre figyelniük kell, mert észrevétlenül elmaradhatunk Jézus mellől. Először csak elmaradnak az esti, reggeli imák. Majd elmaradnak az istentiszteletek, a szentmisék. Mindig adunk magunknak felmentést. Majd holnap. Aztán belemegyünk méltatlan, keresztyén számára méltatlan helyzetekbe. Újra adunk felmentést. Magyarázatot. És már nem is vagyunk Jézus mellett az úton, ahol együtt indultunk.

Láttam azt a két tizenhatévest, amint sétáltak a hídon. Össze ölekezésükből azzal bontakoznak ki, hogy letörik a keresztest a kőkoronáról. Majd a másikat is. Ez jutott épp eszükbe. Nem vették észre, hogy már nincs körülöttük a szeretet levegője, már csak a jópofának tűnő ötlet van jelen. Nem tudják később sem megmagyarázni. De már meg is tették.

Ezt látjuk köröskörül mindenhol, Európa más részein és Amerikában is. Különösen a fiatalok körül látjuk ezt. Megszűnik az a levegő, ami a Jézussal együtt megtett úton kísérné őket. Ilyen módon istentelenné lesznek. Pedig ha még tudnának néha egy-egy fohászt mondani, ha tudnák megköszönni az életet, a napot, a még létező természetet, azonnal megindulna ennek a levegőnek az új fuvallata.

Végül arra is gondolnunk kell, hogy ha úton is vagyunk Jézussal, nem egyedül vagyunk ezen az úton Jézus mellett. Keresztyének vagyunk mindahányan. Nem szabad elválasztanunk magunkat egymástól! Az evangélikus ugyanúgy imádkozik, mint a katolikus, vagy a református. Ugyanúgy van helyük Jézus mellett az úton. Együttes ez az út.

Gondoljuk el, mekkora hite volt annak, aki megalapozta az ökumenikus mozgalmat! Sokan voltak még akkor, akik nem hittek a keresztyének egységében. Akik el nem tudták képzelni, hogy egy katolikus pap, református híveknek beszél, vagy a katolikus templomban református lelkipásztor ígét hirdet. De ma már mindnyájan tudjuk, együtt kell maradnunk Jézus szeretetében, ez köt mindnyájunkat Isten szeretetébe.

Kovács Tamás, a pócsmegyeri és leányfalusi református gyülekezet lelkésze Jézus főpapi imádságnak nevezett beszédét idézte, amelyet János evangéliumának 17. fejezete tartalmaz. Ebben Jézus először saját küldetéséről beszél Atyjához fordulva, majd tanítványaiért könyörög, végül azokért könyörög, akik az ő szavukra hisznek.

„Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: „Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon. ...Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te ígédet. Én őértük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid, és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és megdicsőítetem őbennük. ... Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! ...Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal...De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem. Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: én őbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted!...És

megismertetem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük.”

„Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!”
Ez az ökumenikus mozgalom alapja.

A gázai Doloteusz a 6. században ezt írta:

„Képzeljétek el a világot olyan körként, aminek középpontjában Isten áll, a sugarak pedig az emberek életének különbözőségét mutatják. Azok, akik közelebb szeretnének kerülni Istenhez, elindulnak a kör középpontja felé, és ez által mind Istenhez, mind egymáshoz, közelebb jutnak. Minél inkább megközelítik Istent, annál közelebb kerülnek egymáshoz. És minél közelebb kerülnek egymáshoz, annál inkább megközelítik Istent.”

Ez azonban fordítva is igaz. Ha eltávolodunk Istentől, akkor egymástól is eltávolodunk, illetve ha egymástól eltávolodunk, akkor ezzel Istentől is távolabb kerülünk.

Fontos megjegyezni, hogy az ökumené a leginkább a misszióban fontos, ahol az evangélium hirdetése a legfőbb feladat. Ha eközben a különböző keresztény missziók között nem lenne összhang, ha nem közelítenének egymáshoz a keresztény közösségek, akkor nem is lenne elfogadható a misszionáltak számára a Krisztus-követés.

Horváth-Hegyí Olivér, a szentendrei evangélikus gyülekezet lelkipásztora Mózes Ötödik könyve 30. fejezetéből olvasott:

„Mert ez a parancsolat, amelyet ma megparancsolok neked, nem túl nehéz a számodra, és nincs távol tőled. ... Sőt inkább nagyon is közel van hozzád az ige: a szádban és a szívedben; teljesítsd hát azt! Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és törvényeit, és akkor élni és sokasodni fogsz, mert megáld téged az Úr, a te Istened azon a földön, amelyre most bemegy, hogy birtokba vedd.”

Aztán így folytatta a lelkész úr: A természetből ismerjük a körforgás jelenségét. Akár az évszakok változására, akár testünk sejtjeinek hétévenkénti megújulására, vagy az univerzumban a bolygók, galaxisok mozgására utalunk, mindez ciklikus. Látszólag minden visszatér a kiinduló pontra, de semmi nem lesz ugyanaz, mint korábban volt. De ezek a ciklusok megújulást is jelentenek. Az emberi szó, a jó szó jólesik, simogatja a lelket. Isten szava pedig újjáteremt. Pilinszky Jánostól idézett (Egy életen keresztül): *Gyerekkorunkban meg kellene halnunk,/tudásunk csúcsán, alázatunk magasán,/de tovább élünk, foltozgatva és/toldozgatva a jóvátehetlent.* Az emberi a meglévőt toldozgatja, foltozgatja. Az isteni újjáteremt, megújult életet jelent. Jézus mondata az apostolokat, de minket is vigasztalnak. *Ti már tiszták vagytok* – mondja. A szőlővesszőket már megmetszette az Atya, csak a termő részek maradtak, új termésre készek a vesszők. Az Ige tette ezt. Az Atya szava. Ahogy Mózesből idéztük: *nagyon is közel van hozzád az Ige: a szádban és a szívedben; teljesítsd hát azt!*

A szavak tulajdonsága, hogy tettekké válnak. Ezt tapasztaljuk sokszor. Ha a gyerekek sokszor ismétljük a teendőjét, előbb-utóbb megteszi. Tett lesz a szóból. A szószékről hirdetett ige szavai elér a hívek szívéhez, és életükben jó tettekké válnak. Jézus szava kijelent: *Tiszták vagytok!* Készek arra, hogy mint egészséges szőlővessző, termést hozzatok. Ebben az állapotban vagyunk mi is, ha hagyjuk hatni Jézus szavát bennünk, amely megtisztít. Van, hogy nem hatnak a szavak, Teljesíthetetlennek gondoljuk, elutasítjuk. De Isten megtanult úgy szólni hozzánk Jézusban, hogy azt megértjük, megérthetjük. A szavaknak ereje van. De értő fülekkel figyelniük is kell Isten szavára, mert az megtisztít.

Nevelős Géza

A templomi közvetítésekről

Nagy kihívás elé állított minket a világijárvány, és a fékezésére rendelt korlátozási előírás.

A vírus az emberi kapcsolatok útján terjed, és mivel az ember istenképi lényegéhez, létének értelméhez tartozik a közösség másokkal, ezért a korlátozások következtében létbeli válságot is megélünk, hiszen az egymástól való távolságtartásunk végső soron a paradicsomi kitaszítottságunkat idézi meg.

Az Isten válasza az ember elszakított mivoltára maga Jézus, a világba született Fiúisten, aki a Szentháromsággal való közösséget, a valódi egzisztenciát adja vissza nekünk a szentmisében jelenvalóvá tett áldozatban az Oltáriszentség által.

Múlt tavasszal ettől is megfosztva pár hónapra a templom falain kívülre kényszerültünk.

Talán nem mindenki gondolta pont így végig ezt a teológiai eszmefuttatást, de abban mindenki egyetérthet, hogy az összezártság növelte a tisztánlátásunkat, így a dolgokhoz, embertársainkhoz és Istenhez fűződő viszonyainkat újra gondolhattuk.

Sokan átélhettük homokra épített ilyen-olyan házaink leomlását, és az okosabbja talán elkezdett szilárdabb talajt keresni, hovatovább a Péter szikláján épült egyház felé is kacsingatni.

Sokak igénye a hitbéli közösségre nálunk Leányfalun sem maradhatott reakció nélkül: tavasszal elkezdtek a zárt kapus szentmisék élő közvetítését.

Akkoriban magunk sem gondoltuk, hogy mi sül ki belőle, mivége ez az egész, hiszen az online misén való részvételünk pont ugyanúgy nem igazi (értsd: érvényes szentségileg), mint mozgó puszi-matricát küldeni a nagyinak Messengeren, mégis rögtön az elejétől kezdve óriási érdeklődés volt iránta. Az élő kép sugárzása a fizikai távolság ellenére a jelenlét érzését adta vissza, így lelki közösséget élhettek meg a bezártságba kényszerült hívek.

Először talán azok kapcsolódtak be, akik amúgy is rendszeres templomba járók, de hamar rátaláltak a megosztott linkekre azok is, akik az életszervezési nehézségeik vagy szokásaik miatt nem járnak rendszeresen szentmisére, de az emlékeztetőt is küldő, mindenhol velünk lévő kütyük segítségével mégis be tudtak kapcsolódni.

A tavaly tavaszi szigorú zárás alatt kézi, telefonos módszerekkel zajlott a közvetítés, állandó "technikusi" közreműködés mellett, ami a felfokozott érdeklődés miatt nem kis szervezést és odafigyelést igényelt hétről hétre. Akkoriban vasárnaponként 3-400 fős (+családtagok!) online nézőcsúcsok is voltak, ami nyilvánvalóan messze felülmúlta a szokásos templomi részvételt, de a legmerészebb elképzeléseket is.

Nyilvánvaló volt, hogy ősszel, az újbóli szigorításra állandóbb, kisebb fáradságot igénylő közvetítési módszert kell találni. Ennek eredményeként került fel a templomkarzat gerendájára egy állandó kamera és egy vezérlő eszköz, amely immár távolról kezelhetően vagy akár előre ütemezetten intézi szinte az összes liturgikus esemény közvetítését.

A közvetítések ósz óta nagyobb zökkenők nélkül, és ami fontosabb, technikai jelenlétet nem igénylő módon zajlanak. Minden szentmisét közvetítünk, vasárnapit és hétköznapit egyaránt, illetve az ökumenikus imahét alkalmait is elérhetővé tettük ezáltal.

A résztvevők száma jelenleg a helyszínen lévőkön felül átlagos vasárnapokon +150 fő fölött, hétköznap +5-10 fő körül szokott alakulni, de pl. az adventi rorate miséken, amikor Zoltán atya prédikációt is tart, ez +30-40 fő környékén volt.

Ebből levonhatnánk azt a következtetést is, hogy a közvetítés csupán a tanításnak és az evangelizációnak az eszköze, hiszen hogy van-e prédikáció, erősen meghatározza az online résztvevők számát, de újabban a betegekért végzett közös esti imádság közvetítése révén mégis azt tapasztalhatjuk, hogy mindez új jelentőséget kezd nyerni. Az esténként együtt imádkozók száma vasárnapi miselátogatói létszámokat ostromol... még akár új imaközösség is formálódhat általa!

Talán azok is rátalálhatnak a rendszeres imádságra, akik nem alakítottak ki ilyen szokást maguknak, nem iktatták be a napi életritmusukba, vezetésre, segítségre vagy csak a megszervezett alkalmak általi ösztönzésre várnak.

A járványhelyzet elmúltával nyilvánvalóan veszít majd jelentőségéből az élő internetes közvetítés, persze az otthonukhoz vagy ágyukhoz kötött testvéreknek sokat fog továbbra is jelenteni, de ha valóban okosan használjuk az okos eszközöket, új és jobb szokásokat, valamint új közösséget alakíthatunk ki, élhetünk meg általuk.

A Jóisten talán ezzel a pandémiával szorít rá bennünket a modern eszközök céltudatosabb használatára a hitélet fejlesztése és az evangelizáció elősegítése terén.

Szabó Péter

(A szentmiséket és a közös imádságokat a plébánia honlapjáról nyíló leanyfaluplebania.hu/elo hivatkozáson vagy a **Szent Anna plébánia, Leányfalu** nevű YouTube csatornán lehet online követni.)

Online szentmise

Már a járvány tavaszi idején megismertük a televízió keresztül követett szentmisét. Nagyon idegen volt, de akkor más lehetőség nem volt szentmisén részt venni. A szentmise, a szentbeszéd eljutott hozzánk, de a közösségben ünneplés érzése nem. Hiányzott.

Szeptembertől ismét nyakunkon a fertőzés, a betegség réme. A szabad levegőn tartott szentmisék még igazi változást nem hoztak, csak mikor már az időjárás bekényszerítette a híveket a templom belsejébe. Sokan kitartottak a templomon kívül, hangszórón át követték a szentmisét, többen, lazán elhelyezkedve odabent foglaltak helyet.

Sokan azonban, leginkább idősebbek ismét az online közvetítéseket választották, talán a fertőzéstől való félelem miatt. Mi is így voltunk. De nem ez volt, amit közreadni szándékoztam.

Talán mások is, akik az online szentmise adta lehetőséggel éltek, élnek, észrevették, hogy többen is integetnek a kamerának a mise végi kivonuláskor. Nos, mint megtudtam, ez az integetés nekünk szól, akik nem tudunk ott lenni a misén. Eleinte egy valaki, aztán egyre többen intenek. Van, aki visszalép, hogy inthessen. A közösség él, gondol velünk!

Bevallom, kissé gyerekes buzgalommal, visszaintünk a képernyőn keresztül.

Nevelős Géza

Ima járvány idején

Nagyböjt időszakában általában mindig kihangsúlyozzuk az ima, a böjt, az alamizna szerepét személyes életünkben. Törekszünk rá, hogy ezeket az erényeket a 40 napos böjtben megtartsuk. De valahol a lelkünk mélyén érezzük, hogy önmagunkkal szemben próbálunk megfelelni ezen lelki elvárásoknak, hogy betartsuk az ősök hagyományát és próbáljunk aszerint élni.

Nem gondoltam volna, hogy egyik napról a másikra berobban a világba a járvány, és nem csak tessék-lássékként próbálunk böjt idején testünkre-lelkünkre odafigyelni, hanem felelősséget kell éreznünk önmagunkért, szeretteinkért, és mindazokért, akikkel a mindennapokban találkozunk. Nem szabad, hogy erőt vegyen rajtunk a félelem, bár emberileg érthető: túl sok a hír-folyam, amit már nem csak a távolból hallunk, hanem családtagjaink, barátaink, szűk környezetünk is ontja felénk. Megtapasztalhatjuk a fizikai fájdalmat, a félelmet és a remény-vesztettséget. Ezért nagyon fontos, hogy jelen böjti időszak az imádságunkról szóljon.

Hívó emberként higgyünk az ima erejében.

Nagyon sokszor - záródokútjaink során - a főtereken meg-megálltunk egy-egy Szentháromságot ábrázoló szobor-kompozíciónál. Majd egy-két mondat elhangzása után kiderült, hogy a pestis-járvány megszűnésére építették. Szinte oda sem figyeltünk az információra.

Előfordult, hogy a szép lépcsőkön foglaltunk helyet, elfogyasztva az uzsonnáinkat, húsítve szomjúságunkat, bele sem gondolva, hogy mekkora áldozatot jelentett ez az akkor élő embereknek, és milyen üzenete-figyelmeztetése lehet az utókor számára egy-egy ilyen szép szobor-csoportnak, amelyeket a járvány elmúlásának alkalmával, hálából készíttettek.

Még nem látjuk a járvány végét, de abban bízhatunk, hogyha mindannyian közösen imádkozunk, Isten újra reánk tekint. És talán az emberek is magukba szállnak, hogy mennyire törekeny az emberiség. Ezért kérem, imádkozzunk együtt minden este 21 óra 15 perc kezdettel a [www. leanyfaluplebania.hu](http://www.leanyfaluplebania.hu) oldalon az „élő közvetítés”-re csatlakozva – a betegekért, a járvány megszűnéséért.

Szűz Mária, betegek gyógyítója, könyörögj érettünk!

Zoltán atya

Húsvéti népszokások

Nagycsütörtök:

A harangok elhallgatnak e napon, „Rómába mennek”. Kereplők szólnak a templomi csengők helyett is, egészen a föltámadás ünnepéig, vasárnap hajnalig. Sok vidékünkön gyerekek járták a falut kereplővel s tojást kaptak.

A templomban oltárfosztás van: az oltárokról leveszik a virágokat, terítőket. Eloltják az örökmécsest, s régen a családok otthon is eloltották a tüzet.

Az asszonyok „keresztet jártak” e napon: végig látogatták az utcai- és a határban állított kereszteteket s imádkoztak, énekeltek előttük.

Nagypéntek:

Nagypéntek Jézus kereszthalálának és temetésének napja, az elcsöndesedés, a gyász és az imádság napja. Passiójátékot tartottak e napon: megjelenítették Jézus szenvedésének történetét.

Jézus délután 3 órakor halt meg. Ekkor mennydörgés támadt, s sok ember ekkor ismerte föl, hogy valóban Isten Fia halt meg a kereszten. A mennydörgés utánzására régen a gyerekek zajt keltettek a templomban: dobogtak. A férfiak Pilátus vagy Júdás nevét faragták deszkára, azzal keltettek zajt, az asszonyok az imakönyvükkel verték a padot. Minderre a pap adta meg a jelzést: misekönyvével az oltárlépcsőt verte. Ma ebben az időben keresztutat járunk.

A templomban fölállítják a Szentsírt. A Szentsír régen kereszt volt, amelyet miseruhával takartak le, meghintették szenteltvízzel, majd megfüstölték, mint temetésnél szokás a halott koporsóját. Követ helyeztek rá, s a sírt órség vigyázta. Ma nyitott koporsóba fektetett Krisztus-szobrot virágoznak föl, s a hívek éjszakáig virrasztanak, imádkoznak mellette.

Nagypéntek szigorú böjti nap, vagyis nem eszünk húst, csak háromszor étkezünk, s egyszer lakhatunk jól. Volt, ahol három búzaszemen s három csöpp vízen böjtöltek e napon, hogy így is részt vegyenek Jézus szenvedésében.

Több szokásunk kapcsolódik még e naphoz:

Nagypénteken kenyeret nem sütöttek, de libatojás nagyságú kenyértésztát dagasztottak, amelyet megszáritottak s eltettek. Volt, ahol azt tartották, aki a nagypénteki kenyérből eszik, háborúban nem fogja a golyó.

A patakok vize aranyossá válik e napon. Apokrif hagyomány szerint Jézus megbotlott egy kőben s beleesett a megáradt Cedron patakba, s így válik aranyossá minden víz, mivel Jézus merül meg benne. A falu népe megfürdött az aranyos patakban e nap hajnalán, a férfiak a lovakat úsztatták meg az áldott vízben, az asszonyok a patakról hozott vízzel az istállóban locsolták meg a teheneket.

A lányok a patakparti fűzfák alatt fésülködtek, hogy a fűzek földig hajló ágai majdani anyaságukat erősítse. *(A fűzfa Boldogasszony fája, lehajló ágai Boldogasszony haja.)*

Nagypénteken és nagyszombaton nem volt szabad szántani, mert Jézus teste ilyenkor a földben van. Nagypéntek napján már a föltámadás ünnepére is készülünk: A lányok e napon írták a tojásokat.

Nagyszombat:

Mindenki várja a feltámadást. Az emberek rendezik maguk körül a dolgaikat:

E napon hagyományosan az asszonyok a házat, az istállót és az ólakat kívül, belül kimeszelték. A lányok kitakarították a ház körül minden zugot, az utcát, udvart fölsöpörték, öntözték. A férfiak a sövényt metszették, a gyerekek a cipőket tisztították. A rendrakással az ember a lelkét is rendbe rakta húsvét ünnepére.

A templomban tűzszentelés van: A virágvasárnap megmaradt barkát elégetik, s ennek tűzénél gyújtják meg a gyertyákat és az örökmécsest. A falu népe ebből a parázsból vitt haza, de csak vasárnap gyújtották meg a megszentelt parázzsal a családi tűzhelyet, addig kint őrizték, hogy el ne aludjon. Egyes vidékeken a szentelt parázs hamuját a termőföldre szórták, hogy jó termés legyen. Állatok itatójába is tettek a parázsból, hogy egészséget igyanak róla.

Vízet is szentelnek e napon. A szenteltvízből keresztel a pap a következő nagyszombatig, de a vízből ki-ki vihetett magával haza. Ebből ittak egészséget az emberek, ezzel mosakodtak meg, adtak belőle a jószágoknak is, mert a szentelt vízen a Jóisten áldása van. A kútba is öntöttek belőle, hogy jó ivóvizük legyen s megszentelték vele a házat, az istállót, az ólakat és az udvart is, e szavak kíséretében: „*Négy evangélista álljon a négy sarkára, hogy a gonosz sátán meg ne kísértse.*”

Éjféli harang hallatára kinyitották a ház ablakait, hogy beszálljon rajtuk az áldás.

A templom előtt gyülekezett a nép. Elindultak a határba, fölkeresték a keresztet. Hajnalig járták a határt. A föltámadt Krisztus örömhírét újságolták el a földeknek is. Napkeltekor értek Jézus sírjához, amelyet üresen találtak, hiszen föltámadt! A falu népe visszament a templomhoz.

Húsvétvasárnap:

Több vidékünkön szokás volt a hajnali határkerülésnél a „*Jézuskeresés*”. A hajnali határkereszt-járás utolsó állomásán, a legtávolabbi keresztnél volt elrejtve a föltámadt Jézus szobra. A szobrot diadalmenetben vitték a templomba. Ott kigyulladtak a gyertyák és lobogtak a napraforgószárból készült fáklyák. Végül a gyertyás körmenet a temetőbe látogatott, hogy a föltámadás örömhírét oda is elvigye. A hívek a sírokhoz telepedtek s a hasadó égre nézve várták, hogyan kel föl „*sírjából*” a Nap, amely Jézus jelölője. Föltámadási énekeket mondva tértek aztán haza, szívükben a föltámadás örömeivel.

Megmosakodtak az aranyossá váló patakban. Az ünnepi föltámadási szertartásra a lányok, asszonyok új ruhában érkeztek. Több vidékünkön szokás volt a fehér ruha, a fehér pántlika.

A húsvéti ételszentelésre minden család kosárban, terítővel letakarva vitte a templomba a szentelni való húsvéti edelét: a sonkát, bárányt, tojást, kenyeret, kalácsot, bort, szalonnát, kolbászt, sót, tormát, fokhagymát.

Minden ételnek jelképes tartalma van: a disznóhús és a bárány áldozati állatok. A torma Jézus keserűségét jelenti. A kenyér, a kalács Jézus teste, a bor az Ő vére. A hagyma, a fokhagyma és a só gonoszűző. A tojás az élet, a föltámadt Jézus jelképe. (Régen a keresztszülők keresztgyerekeiknek húsvéti tojást küldtek.)

A falu népe a templomból hazatérve most fogyasztott először húst. Nyelvünk szépen fejezi ki az ünnepet: hús-vét: húst veszünk magunkhoz.

Húsvét ünnepén fölkeresték egymást a rokonok, s a föltámadt Jézus kért és kapott bocsánatot ilyenkor, a haragosok kibékültek egymással.

Húsvéthétfő:

„Vízbevető hétfőnek” is nevezik. A fiatalság ünnepe, az életre locsolás alkalma.

Több szokásunkat megismerheted:

Erdélyben, a Nyárád-folyó mentén a legények húsvét napján „hajnalozni” mentek: fenyőgallyakat szereztek s kedvesük háza kapujára tűzték.

Ha másnap, hétfőn ott találták a fenyőgallyat, bementek locsolni.

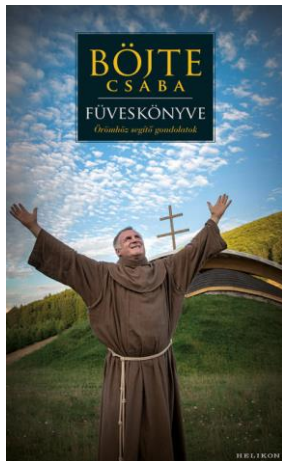
A leányokat vödör vízzel öntözték meg, hogy teremjenek ékes virágokat. Volt, ahol a lányokat vizes vályúba fektették vagy a patakba dobták. A leány sivalkodott, de titokban örült is, ha többször át kellett öltöznie, mert ez azt jelentette, hogy sok legény járt nála. A locsolásért piros hímes tojás járt, amit a leány maga írt nagypéntek napján.

E napon tartották az „emmauszjárást” is: a szomszédos községekben rokonokat, ismerősöket látogatnak. A legények komakulacssal járnak házról házra, s vendégségbe hívják az ismerősöket: ez annyit jelent, hogy aki ivott belőle, az eljön Emmauszba. Aki pedig nem ér rá, az ne igyék. A legény ujján vagy a botján rovással számolja, hány teríték legyen az asztalon. A meghívás általában a következő vasárnapra szól.

(részletek Czárán Eszter „Világnak Virága – Magyar műveltségünk napról napra kicsiknek és nagyoknak” című művéből)

Olvasni ajánljuk

Csender Levente lejegyzésében olvashatjuk Csaba testvér gondolatait, amelyek több ezer kilométert kitevő közös utazásaik alatt hangzottak el. Kipróbált gondolatok, amelyek megtisztítják a lelket, öntudatra ébresztenek, megvigasztalnak, reményt, kapaszkodót adnak zajos világunkban. Rövid elmélkedések a ma emberéről, örök érvényű és friss gondolatok, gyakorlatias tanácsok, hogy milyenek kellene lennünk, mit kellene cselekednünk, hogy ez a világ jobb és élhetőbb legyen.

Egy-egy elmélkedés éppen olyan hosszú, hogy gyorsan elolvasható, de annál hosszabban elmélkedhetünk utána. Gondolatok a szeretetről, Istenről, az emberről, a teremtett világról. Mind olyan téma, amely foglalkoztatja a hívő embert, nagyon jó ilyen új gondolatokkal megismerkedni, amelyek Csaba testvér lelkét is felmutatják.

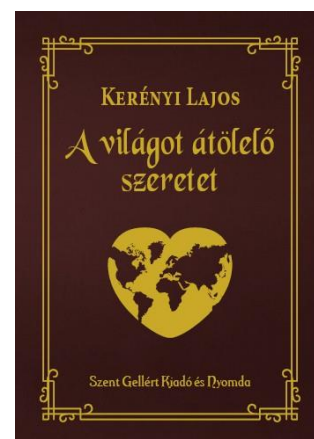
Helikon kiadó 2020

Kerényi Lajos 93 éves piarista atya minden napra ad pár mondatos elmélkedni valót ebben a könyvben. Akik ismerik Lajos atyát, vagy korábbi könyveit, sok gondolatot ismerősnek találnak. Ezeket a gondolatokat, megfogalmazásokat nem lehet jobban összefoglalni, mint a könyv címe: A világot átölelő szeretet.

Vegyük példának az idei húsvét vasárnapra, április 4-re írottakat: A szeretet nem halhat meg. Az igazságot nem lehet „véka alá rejteni”, mécses az, sőt, hatalmas erejű fényszóró, amely „háztetőre” kerül, ragyogó világítótorony lesz, és eloszlat minden hamis eszmét, kiskaliberű tagadást meg álcázó hazugságot.

Szent Gellért kiadó és nyomda

Szertartások rendje a nagyböjt folyamán, a nagyhéten és húsvétkor

(A járványhelyzet alakulása, az érsekség rendelkezései szerint!)

Nagyböjtben a szentmisék:

kedd, szerda, csütörtök: 8:00

péntek: 17:00 szentmise, utána keresztút

Nagycsütörtök 17:30 szentmise,
szentségimádás

Nagypéntek 17:00 keresztút
17:30 szent liturgia

Nagyszombat 17:30 feltámadási szentmise, körmenet

Ha az érsekség még nem engedélyezi a nyilvános szertartásokat a szent három napban (nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat), akkor ezeken a napokon a szertartások 17:00 órakor kezdődnek!

Leányfalun		Pilisszentkereszten	
Húsvét vasárnap	09:30 ünnepi szentmise 11:15 családok miséje	08:00 szentmise 10:00 szentmise	
Húsvét hétfő	09:30 szentmise	08:00 szentmise 17:00 szentmise	
Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-10001679		Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-16648548	